

ฝ่ายค้านนายกฯทักษิณคือองครักษ์แดงว่า “มีคนค้านทักษิณ ทุก แห่งหน แต่.....

โดย Grassroot

วันอาทิตย์ที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2549

<http://www.pantip.com/cafe/rajdumnern/topic/P4649706/P4649706.htm>

ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา...

ได้เกิดปรากฏการณ์ คนรวมกลุ่มต่อต้าน ด่าทอ ขับไล่นายกทักษิณ ในทุกที่ที่นายกไปปฏิบัติภารกิจ..
แม้กระทั่งในจังหวัดเชียงใหม่บ้านเกิดของ นายกฯทักษิณเอง....ราวกับว่า..ทุกแห่งหนบนแผ่นดินไทยแห่งนี้
เต็มไปด้วยคนเกลียดชังและต่อต้านทักษิณกันทั้งนั้น...และถ้าคนจำนวนมาก เชื่อและเห็นด้วยกับภาพ
เหตุการณ์และข้อสรุปเช่นว่านี้.....พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ไม่มีความชอบธรรมที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีของ
ประเทศไทยอีกต่อไป...ทักษิณ ต้องไม่ลงเลือกตั้ง หรือต้องเว้นวรรค หรือ อย่าไปเลือกทักษิณ และพรรคไทย
รักไทย.....

ข้อความดังกล่าว....คือความประสงค์ของ พันธมิตรประชาชนเพื่อทำลายประชาธิปไตย และถ้าบังเกิดผลขึ้น
จริงๆ ผู้รับประโยชน์จากสถานการณ์เช่นนี้ ก็คือพรรคประชาธิปัตย์ และพรรคฝ่ายค้านอื่นๆ

แต่ผลลัพธ์ที่ปรากฏกลับกลายเป็นว่าทุก ที่ ทุกเหตุการณ์ที่พวกเขาไปรวมกลุ่มด่าทอ
ต่อต้านนายกฯนั้น...ประชาชนผู้รักความเป็นธรรมไม่อาจทนมองดูอยู่อย่าง เฉยเมยได้
พวกเขาได้ปรากฏตัว แสดงตน เป็นฝ่ายสนับสนุนนายกฯทักษิณอย่างมิได้นัดหมาย...และ
เผชิญหน้ากับฝ่ายต่อ ด้านด้วยความรู้สึกที่เหลือ อุด เหลือทน...จนเกิดการปะทะกัน ถึง
ขั้นเลือดตกยางออก.....กลายเป็นว่าทุกที่ที่มีคนต่อต้านนายก ก็ปรากฏผู้คนที่สู้เพื่อ
นายกถึงขั้น ยอมหลังเลือด ติดคุก.....กลายเป็นว่ามีคนรัก สนับสนุน และปกป้อง
นายกอยู่ทุกแห่งทุกหน...

ปรากฏการณ์ทางสังคมเช่นนี้...มีคำอธิบายดังต่อไปนี้:-

หนึ่ง พฤติกรรมก้าวร้าว กระหึ้น กระหือรือ ของขบวนการดำนายกตามงานต่างๆ มีศูนย์กลางสร้างความเกลียดชังและมีกลไกแพร่ระบาดที่ปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง

----- กลุ่มคนที่ “ไม่เอาทักษิณ” มีไข่เพิ่งเกิดขึ้น แต่มีขึ้นตั้งแต่ พ.ต.ท. ทักษิณ ก้าวเข้าสู่การเมืองในยุคพรรคพลังธรรม มีเพิ่มขึ้นอีก เมื่อประกาศตั้งพรรคไทยรักไทย เมื่อปี 2541 และเพิ่มมากขึ้นหลังจากประสบความสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ในการเป็นรัฐบาลสมัยแรก...การเพิ่มขึ้นของคน “ไม่เอาทักษิณ” ในช่วงเวลานี้ คือกลุ่มการเมืองที่เป็นคู่แข่ง และกลุ่มที่เสียประโยชน์จากการดำเนินนโยบายของ นายกทักษิณ..... พฤติกรรมทางการเมืองของคนกลุ่มนี้ แสดงออกโดยการแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ ผ่านสื่อ และเวทีสาธารณะ

----- ตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมาคน “ไม่เอาทักษิณ” ก็ยังเพิ่มขึ้น แต่เพิ่มขึ้นจากพวก NPL ที่ปรับโครงสร้างหนี้ไม่ได้หวังพึ่งรัฐบาลเพื่อขอสิทธิพิเศษฟื้นฟูกิจการ ของตน ตลอดจนพวกที่ต่อรองผลประโยชน์ทางการเมืองไม่สมประสงค์ ทั้งภายในพรรคและนอกพรรค....พฤติกรรมทางการเมืองของคนกลุ่มนี้..มุ่งสร้างสตอรี่..ใส่ร้ายป้ายสี..บิดเบือนข้อเท็จจริง แอบอิงสถาบันพระมหากษัตริย์ และมีเจตนาสร้างเหตุให้ดูเหมือนว่า นายกทักษิณ ไม่จงรักภักดี.....เขาใช้สื่อในกลุ่มธุรกิจและเครือข่าย ปฏิบัติการเพื่อสร้างความเกลียด ความชัง นับจากกลางปี 2548 เป็นต้นมา...

-----เมื่อ เกิดกรณีการขายหุ้นชิน...พวก “ไม่เอาทักษิณ” ก็มีเงื่อนไข และปัจจัยสนับสนุน ทำให้พวกเขาได้สนธิกำลังกัน ภายใต้การจัดการของอำนาจผู้มากบารมี ด้วยวิธีการที่แยบยล....และนั่นคือต้นกำเนิดของ “พันธมิตรประชาชนเพื่อทำลายประชาธิปไตย”.....ซึ่งก็คือ **ศูนย์กลางสร้างความเกลียดชัง ต่อ นายกทักษิณ** โดยมีพรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียกับการดำรงอยู่ของ **ศูนย์กลางสร้างความเกลียดชัง**แห่งนี้

-----เมื่อศูนย์กลางนี้ทำท่าจะหมดความหมาย เนื่องจากผู้เข้าร่วมรายการเมืองไทยสัญจรน้อยลงทุกที...ก็ได้กำเนิด **ศูนย์กลางสร้างความเกลียดชัง** แห่งใหม่ขึ้น นั่นคือ**กลุ่ม หยุตทักษิณ นำโดย สังคิต back up ทางวิชาการและกุนชื่อของพรรคมหาชน**

-----เวป manager, หนังสือพิมพ์ในกลุ่มผู้จัดการ, ASTV, วิทยู 92.25, รายการเมืองไทยรายสัปดาห์

ดาห้สัญจร....คือสิ่งที่ทำหน้าที่แพร่อารมณ์เกลียดชัง ให้ระเบิดออกไป...ผู้คนที่เสพล้อเหล่านี้เป็นประจำ ไม่เพียงแต่ “รับข้อความเคลือบความเกลียดชัง” ต่อนายกทักษิณ เข้าไปทุกวันเท่านั้น....แต่มันทำหน้าที่ ชี้นะปลุกเร้า ให้ ผู้เสพล มีอาการกำว้าว กระทบ กระช้อหรือ เก่ง กล้า และทำท่าย เพราะเชื่อกันเป็นการภายใน ว่า มีพวกเป็นตุลาการ และมี Back เป็นถึงผู้มากบารมี.....

สอง ฝ่ายที่สนับสนุน นายกทักษิณ สั่งสมความอึดอัน และเก็บกด มานมนาน

-----ส่วน ประชาชนกลุ่มที่สนับสนุนนายกทักษิณ...ได้แต่ดูเขาชุมนุม ไส้ปาร์กค่าคนที่ตนรัก มาเป็นเวลาแรมเดือน ทนอ่านข่าวบิดเบือนมาแรมปี อยากรจะเคลื่อนไหวทางการเมืองตอบโต้ ก็กลัว สถานการณ์จะบานปลาย จึงได้แต่อดทน กล้ากลืน...ยอมถูกค่าฝ่ายเดียวมานานเต็มที....ถ้าใช้คำว่าอยู่ในภาวะ “เก็บกด” ก็ไม่เกินความจริงนัก..

-----สภาพทั้งหมดนี้ คือสภาวะทางความคิดและอารมณ์ มวลชนที่แบ่งขั้วและเผชิญหน้า คล้าย ฟางแห้งที่พร้อมจะติดไฟได้ทุกเมื่อ....เพียงมีลมกระพือและมีแค่สะเก็ด ไฟเท่านั้น.....

-----การที่กลุ่มหยุดทักษิณ ที่นำโดยสังคีต มีคำชี้แนะแก่สาวกของตนนับสิบข้อ แจกจ่ายเป็น **คู่มือปฏิบัติการหยุดทักษิณ**...หนึ่งในนั้น..คือการกระจายกำลัง เป็นกลุ่มเล็กๆ ไปต่อต้าน ขับไล ในทุกหนแห่ง..ที่นายก ทักษิณไปปฏิบัติภารกิจ.....เท่ากับว่า สังคีตและพวก กำลังสร้างเงื่อนไขการปะทะ..ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ต่อการเกิดเหตุรุนแรงแบบไฟลามทุ่งอย่างยิ่ง.....จะด้วยเหตุเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือ โดยเจตนาก็ตาม...เราขอประณามความคิด แนวทาง การต่อต้านนายกทักษิณ ด้วยวิธีนี้ และขอให้ยุติแนวทางการต่อต้านเช่นนี้ อย่างไม่มีเงื่อนไข และโดยทันที

-----จากคำอธิบายทั้งหมดที่ กล่าวมานี้ ย่อมไม่ต้องหาคำตอบแล้วว่า...เหตุใดขบวนการต้านนายกตามงานต่างๆ จึงเพิ่งเกิดและเกิดขึ้นถี่มากในช่วงเวลา ครึ่งเดือนที่ผ่านมา....

และแล้ว..ความรุนแรงที่หนักยิ่งกว่าก็เกิดขึ้น

-----ช่วง เข้าวันที่ 24 สิงหาคม 2549: ตำรวจได้ตรวจพบวัตถุระเบิดในรถซึ่งพร้อมทำงาน...โดยรูปการหลายฝ่ายเชื่อว่า เป็นปฏิบัติการเพื่อลอบสังหารนายกทักษิณ.....แต่มีการตั้งข้อสังเกตจาก ฝ่ายต่อต้านว่าเป็นการสร้างสถานการณ์เพื่อเรียกคะแนนสงสาร.....ผู้แทนความคิดนี้ได้แก่ ประสงค์ สุ่นศิริ...และหลายกระู้ในชุมชนราชดำเนินแห่งนี้..

-----สิ่งใดที่เป็นเหตุการณ์มันคือข้อเท็จจริง (Facts) มิใช่ความคิดเห็น..ผลการสอบสวนจะบอกได้ว่าใครคือผู้ลงมือ ใครคือผู้อยู่เบื้องหลัง ผู้ลงมือมีความประสงค์สร้างสถานการณ์หรือลอบสังหารกันแน่....กาลเวลาจะเปิด เผยข้อเท็จจริงออกมาเอง.....
เหตุการณ์ผ่านไปยังไม่ถึงวัน..ทำไมต้องรีบชิงธง ชี้หน้าว่าเป็นการณ์สร้างสถานการณ์...และยืนยันความเชื่อโดยไม่มีข้อเท็จจริง มาสนับสนุน....เพื่ออะไร?

-----ไม่ว่าเป้าหมายคือสิ่งใด...ก็บอกได้ว่าความขัดแย้งทางความคิดเห็น นำไปสู่ความขัดแย้งทางการเมือง ความขัดแย้งทางการเมือง กำลังเดินไปสู่ความรุนแรงถึงขั้นหมายเอาชีวิตกัน.....

ปรากฏการณ์ทางสังคมเช่นนี้...เราจะอธิบายกันอย่างไร?

-----ความขัดแย้งทางการเมืองที่หาข้อยุติไม่ได้และหมายจะเอาชนะกันให้ได้ น่าจะมีเหตุผลเพียง 2 ประการ

ประการแรก..ถ้ามิใช่เป็นเพราะความเกลียด เคียดแค้นชิงชัง จนถึงขั้นที่ไม่สามารถอยู่ร่วมโลกกันได้ ก็อาจเป็น

ประการที่สอง...คือ จิตใจที่จะเอาชนะให้ได้..แต่มองไม่เห็นว่าจะเอาชนะจากการแข่งขันในระบบได้ จึงใช้วิธีการเอาชนะโดยไม่เลือกวิธี ดังคำพังเพยไทยที่ว่า....ไม่ได้ด้วยเล่ห์ ก็เอาด้วยกล ไม่ได้ด้วยกล ก็เอาด้วยมนต์ธรรมา...

-----เราแสดงความคิดเห็น พิทักษ์ ปกป้อง นายกทักษิณ มิใช่ความหลงใหล ต้องมนต์เสน่ห์ นายกทักษิณแบบไม่มีลืมหูลืมตา...แท้จริง เราเลือกทักษิณมาใช้งาน มิใช่ไว้บูชา...หากอยากให้ทักษิณออกไป...ก็เสนอคนใหม่ที่ดีกว่า เสนอนโยบายที่ดีกว่า ทำให้เราเชื่อมั่นได้ว่าท่านทำได้ดีกว่าจริงๆ ง่ายๆ แค่นี้ คุณก็ได้อำนาจรัฐ ได้ใจจากพวกเรา โดยที่ไม่ต้องทะเลาะ ขัดแย้ง เสียเลือด เสียเนื้อกันแม้แต่หยดเดียว.....ทำไมถึงทำกันไม่ได้.

-----ถ้า ทำไม่ได้...คุณก็ต้องรู้จักรอให้ครบวาระ...ในช่วงที่รอจังหวะอย่าให้เวลาหมด ไปกับการ โจมตี ตำว่าผู้อื่น...แต่ควรใช้เวลาพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ดียิ่งกว่านายก ทักษิณ...ค้นหาหรือป้อนคนที่คุณคิดว่าแน่นกว่าทักษิณ พัฒนานโยบายออกมาเพื่อบอกว่าดีกว่าทักษิณอย่างไร...เชื่อเถอะคนไทยมีสายตา รู้ว่าอะไรคือภาพลักษณ์ อะไรคือของจริง....